

عنوان مقاله:

فاصله گذاری در حفاظت معماری باروبکرد برتولت برشت

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی عمران، معماری و مدیریت توسعه شهری در ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

داوود امامی میبدی - کارشناس ارشد مرمت واحیاء بناهای تاریخی، دانشکده هنرمعماری دانشگاه آزادتهران مرکز، استان تهران، شهرتهران

محمدرضا اولیاء - استاد بازنشسته گروه معماری، دانشکده هنرمعماری، دانشگاه یزد، شهر یزد

خلاصه مقاله:

برتولت برشت از جامعه شناسان و نمایشنامه نویسانی است که اندیشه هایی پیشرو در زمینه هنر، نمایشنامه و داستان داشته است. مهمترین نظریه برشت فاصله گذاری نام دارد که تحت تأثیر رهیافت های فرمالیستی از جمله آشنایی زدایی و برجسته سازی بوده است. یعنی بازیگر به جای حل شدن در نقش خود باید فاصله خود را با نقش حفظ کند و گاه از نقل اول شخص خارج شده و در مقام راوی سوم شخص، منتقد و تشریح کننده شخصیت و موقعیت باشد. جوهره اصلی تئاتر برشت در رابطه بین تئاتر با تماشاگر است. (تامتی، 1396، 123) « فاصله گذاری » به معنی آفرینش شخصیت های تازه، غیرعادی، شگفت انگیز و بیگانه در اثر است. هر چند نظریات برشت مربوط به تئاتر و نمایشنامه میشود، ولی ما قصد داریم در این مقاله نظریات اثرگذار این اندیشمند نامدار را در زمینه حفاظت بناهای تاریخی بررسی کنیم. برشت در کارهای تئوریک خود در مورد بیگانه سازی و فنون بیگانه سازی نوشته است. خیلی ها این موضوع را بسیار پیچیده میدانند، اما در واقع کاملاً ساده است. گفته ای بیگانه میشود که انسان آن را غیر عادی میسازد و از این رهگذر آن را برجسته کند. چیز معمولی، روزمره و عادی، که از شدت آشنایی انسان با آن دیگر درک نمیشود، قابل ملاحظه نشان داده میشود و توجه خاص همگان به آن جلب میشود. به این وسیله واقعیتها، رویدادها و رفتارهای مرسوم قابل تشخیص میشوند و کنجکاوای افراد در مورد پشت صحنه تحریک میگردند... برشت ناظر کنجکاو را بر می انگیزد. برلاو، 239، 24-1377

کلمات کلیدی:

فاصله گذاری، حفاظت، تئاتر، بیگانه سازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1119204>

